

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้การเสริมแรงบวก (เบียร์รูดกร) โดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยายาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 40 คน ชาย 34 คน หญิง 6 คน เป็นห้องที่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนมากที่สุดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2525 ตามคำรายงานของครูผู้สอนและการสังเกตของผู้วิจัยเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรม
2. บัตรบันทึกคะแนนที่ได้ของนักเรียนแต่ละคนในการสังเกตแต่ละครั้ง
3. สมุดบันทึกคะแนนและบัญชีแลกเปลี่ยนเบียร์รูดกรของนักเรียน
4. ตารางกำหนดการแลกเปลี่ยนเบียร์รูดกร
5. เครื่องเล่นเทป (เสียบหูฟังที่ละ 2 คน) และเทปบันทึกสัญญาณการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม
6. สลากชื่อนักเรียนแต่ละคนของกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2
7. สิ่งแลกเปลี่ยนได้แก่ เครื่องเขียน ของเล่น เกม หนังสือการ์ตูน เวลาว่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระยะก่อนการทดลอง ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ดำเนินการดังนี้

1.1 ท้าตัวเสริมแรง โดยให้นักเรียนตอบแบบสำรวจและทำตาราง การแลกเปลี่ยน เบี้ยอรรถร

1.2 แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีการสุ่มแยกนักเรียนที่คัดเลือกไว้ 6 คน สุ่มแยกตามเพศเขาแต่ละกลุ่ม และแต่ละกลุ่มนั่งแยกกันเป็นกลุ่มในช่วง โมงสังคการศึกษา

1.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยฝึกการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที จนกระทั่งได้ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตสูงกว่า 80% เป็น จำนวน 3 ครั้งติดต่อกัน

2. ระยะการทดลอง ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ๗ ละ 5 ครั้ง ๗ ละ 30 นาที แบ่งเป็น 5 ระยะ ระยะที่ 1 ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ๗ ละ 5 ครั้ง ระยะที่ 2-5 ใช้เวลา ระยะ 1 สัปดาห์ ๗ ละ 5 ครั้ง แต่ละระยะใช้เวลาครั้งละ 30 นาที ในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม แบบของการ วิจัยเป็นแบบ $ABB'BB'$ สำหรับกลุ่ม 1 และแบบ $AB'BB'B$ สำหรับกลุ่ม 2 โดยที่

A เป็นระยะเส้นฐาน

B เป็นการให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

B' เป็นการให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

การเสริมแรงบวกในการวิจัยนี้ใช้เบี้ยอรรถรที่เป็นคะแนนซึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็น เครื่องเขียน ของเล่น เกม หนังสือการ์ตูน และเวลาว่าง โดยให้การเสริมแรงต่อการไม่ เกิดของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของนักเรียน 1 คะแนนต่อจำนวนช่วง เวลาที่ไม่เกิดพฤติกรรม ที่ไม่พึงปรารถนา 1 ช่วงสำหรับนักเรียนแต่ละคน

การให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม เป็นการให้การเสริมแรงแก่นักเรียนทั้งกลุ่ม นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากับนักเรียนที่ได้รับการสุ่มชื่อขึ้นมาในแต่ละวัน คะแนนจะแลกของในวันนั้นได้เลย

การให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม จะได้คะแนนตามการที่ไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของแต่ละคน คะแนนจะแลกของในวันนั้นได้เลย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทหาความเที่ยงระหว่าง ผู้สังเกต จากข้อมูลที่สังเกตและบันทึกพฤติกรรมจากสูตร

$$IOB = \frac{\text{จำนวนช่วง เวลาที่เห็นด้วย}}{\text{จำนวนช่วง เวลาที่เห็นด้วย} + \text{จำนวนช่วง เวลาที่ไม่เห็นด้วย}} \times 100$$

นำข้อมูลที่มีความเที่ยงระหว่าง ผู้สังเกต สูงกว่า 80% และข้อมูลที่บันทึกชื่อของนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนตรงกันมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของจำนวนช่วง เวลาของ พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ และจำนวนช่วง เวลาของ พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียน 6 คนที่คัดเลือกไว้ (มีพฤติกรรมก่อความมากที่สุด) ในชั้นเรียน) พร้อมทั้งค่าเฉลี่ยแต่ละระยะการทดลอง เพื่อวิเคราะห์ผลการให้การเสริมแรงบวกด้วยป้ายรูดการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบการวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบผลการให้การเสริมแรงบวกโดยการวาง เงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง

การเสนอผลการวิจัย

1. นำค่าเฉลี่ยของจำนวนช่วง เวลาของ พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 และจำนวนช่วง เวลาของ พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียน 6 คน เสนอในรูปของกราฟเส้น

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการไม่ให้การเสริมแรง การให้การเสริมแรงบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล นำเสนอข้อมูลด้วยตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ตัวแปรด้วยวิธีวัดซ้ำ 1 ตัวแปร และตาราง เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ระหว่างไม่ให้การเสริมแรง ให้การเสริมแรงบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล

ผลการวิจัย

ผลการทดลองปรากฏว่า ทั้งกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 เมื่อให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลโดยให้สลับกันในเวลาเดียวกัน ในระยะที่ 2-5 จำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนลดลงจากในระยะที่ 1 ทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการให้การเสริมแรงบวกด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง และการให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลให้ผลในการลดจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือ ไม่มีความแตกต่างระหว่างการให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะให้มีการศึกษาถึงรายการตัวเสริมแรงที่มีอยู่ในสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำตารางการเสริมแรง
2. ควรจะได้ทำการศึกษาผลระยะยาวของ การให้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยมีระยะการติดตามผลเมื่อยุติโปรแกรมการปรับพฤติกรรมแล้ว
3. ควรจะได้ทำการศึกษาผลของการให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ เช่น จากพฤติกรรมค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่ม หรือจากพฤติกรรมของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนมากที่สุดหรือน้อยที่สุด เพื่อหาเงื่อนไขการเสริมแรงเป็นกลุ่มแบบต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดไปใช้ในการควบคุมชั้นเรียนของครูต่อไป